

عصیان

در دل ظلمت‌ها مدفون کنم
غرقه در این لجه بی‌بون کنم
تخت خدایان را وارون کنم
هرچه در این پرده دگرگون کنم
سر زین کارش بیرون کنم
فاش همه رازش ایدون کنم
کش نتوانم من اکنون کنم
کاری باید که به قانون کنم
خنده بر این دوده می‌میمون کنم
کار بر آثین فلاتون کنم
خود را افسانه چو مجنون کنم

دشنه جادوئی مریخ را
زورق بی‌رونق افلک را
خانه انجمن را آتش زن
هرچه در آن خانه، به هم برزنم
کاوم زیر و زبر آسمان
راز جهان را به کف آرم کلید
اینت گران کاری نغزو سره
چون ندهد دست مرا اینقدر
گردم خستو به زبونی بشر
در خم عزلت بنشینم چومی
وزغم لیلی صفتی در جهان

دانی اگر دست دهد چون کنم
شیشه‌رنگین فلک بشکنم
بر درم این پرده نیلوفری
سرد کنم کوره خورشید را
خاک بر این تافته کانون کنم
دود در آن چشم پرافسون کنم
در قدح کیوان افیون کنم
پیرهن زهره به صابون کنم

زی فلک آهنگ شبیخون کنم
تا سر از این پنجره بیرون کنم
ره به سر اپرده گردون کنم
تابنگزاید به ستم جان خلق
تایبنا لاید دامان به ننگ

تازه‌های
نشر

جمهوری تاجیکستان از سال ۱۹۹۳ نگاهداری، تنظیم و آموختن آن به عهده پژوهشگاه آثار خطی آکادمی علوم واگذار گردیده بیشتر از ۵۷۵۰ جلد نسخ خطی و ۶۳۴۰ مجلد کتابهای چاپ سنگی محفوظ است که اکثریت آنها را نسخه‌های خطی که به زبان فارسی نگاشته شده تشکیل می‌دهد.

در بخشی از این مدخل به قدیمیترین نسخه‌های این استیتو اشاره شده از جمله: تاریخ طبی ترجمه و تکمیل فارسی ابوعلی بن ابوالفضل محمد بیلغمی (وفات ۹۷۴ هـ)، التفہیم لاوابل صناعة التجییم ابو ریحان بیرونی (وفات ۴۳۰ هـ)، کیمیای سعادت ابو حامد غزالی (وفات ۱۱۱۱ هـ)، کلیات سعدی شیرازی (وفات ۱۲۹۱ هـ) و ...

و نیز بعضی از این نسخه‌ها، از آن جهت مهم و در خور توجه‌اند که در زمان زندگی مؤلفان و یا کمی بعد از فوت آنها استتساخ شده‌اند مانند: نفحات الانس من حضرات القدس در زمان حیات عبدالرحمن جامی (وفات ۸۹۸ هـ)، نسخه‌های خطی چهار دیوان و لسان الطیر علی شیر نوائی (وفات ۹۰۶ هـ) در هنگام زندگی او، کلیات عبید زاکانی (وفات ۱۴۹۲ هـ) که ۳۵ سال بعد از وفات مؤلف، کتابت گردیده است، سه دیوان مولانا عبدالرحمن جامی که جزو کتب در دست طبع دفتر نشر میراث مکتوب بوده و نیز آثار دیگری که چند سالی بعد از فوت مؤلفانشان به رشته تحریر در آمده‌اند.

باید یادآور شد که دانشمند معروف تاجیک شادروان آکادمیسین عبدالغنى میرزا یاف در خصوص تأسیس ذخیره دستنویس‌های شرقی آکادمی علوم جمهوری تاجیکستان خدمات شایانی را انجام داده‌اند.

فهرست نسخ خطی فارسی انسستیتوی آثار خطی تاجیکستان زیر نظر سید علی موجانی، امریزدان علی مردان [برای] مرکز مطالعات آسیای مرکزی و قفقاز وزارت امور خارجه تهران: وزارت امور خارجه، مؤسسه چاپ و انتشارات، ۱۳۷۶. ج ۱: بیست و یک، ۳۶۷ ص.

در این کتاب پس از مقدمه به قلم دکتر علی اکبر ولایتی و پیشگفتار سید علی موجانی و مدخلی از جوزه بیک نذری و امریزدان علی مردان و ذکر اسامی پدیدآورندگان این مجموعه به معنی نسخ خطی فارسی موجود در انسستیتوی آثار خطی آکادمی علوم جمهوری تاجیکستان در زمینه‌های مختلف علوم و فنون پرداخته است.

در معرفی نسخ سعی شده تا اطلاعات زیر به ترتیب قرار گیرد: نام اثر، شماره اثر، نام مؤلف، تاریخ تألیف، موضوع و ترکیب اثر، نوع خط، نوع کاغذ، نام کاتب، تاریخ و محل کتابت، تعداد اوراق و قطع نسخه، تزئینات اثر، نوع جلد و توضیحات ضروری.

باید اشاره کرد که همکاران تاجیک به منظور آگاه ساختن خوانندگان از وضعیت انسستیتوی آثار خطی، مدخلی را در ابتدای کتاب با گویش مرسوم دری، نگاشته‌اند که عنوان آن «گنجینه نسخ خطی فرهنگستان علوم جمهوری تاجیکستان و اهمیت آن برای آموختن تاریخ تمدن فارسی و تاجیک» می‌باشد.

در این مدخل با ذکر اینکه ماوراء النهر و خراسان در قدیم الایام از جمله بزرگترین مراکز تمدن ایرانی بوده و در طی قرون نسخه‌های دستنویس متعدد آثار فارسی زبان در این مناطق آفریده شده‌اند می‌نگارد: در گنجینه دستنویس‌های ما، که طبق فرمان حکومت